

at det er en Kommune, som administrerer fornuftigt og human, men det er umuligt for den at faa Pengene til at følge Trit med Udviklingen. Her i Rigsdagen vedtages den ene Lov efter den anden, som lægger den ene Byrde større end den anden over paa Kommunen. Naar Københavns Kommune ikke kan blive ligestillet med andre Kommuner Landet over, saa at den kan faa tilstrækkelige Indtægter, er det ganske umuligt for den at klare sig. Jeg hilser det omtalte Lovforslag med Glæde og haaber, det skal lykkes den højtærede Indenrigsminister at føre det igennem.

Til Slutning vil jeg bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak for et andet Løfte, han gav her i Tinget, da han lovede at fremsætte Forslag om en Forandring af den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere. Den er nemlig en af dem, som ere uretfærdigt behandlede. Saa vidt jeg husker, er den 6 Gange saa stor som Lejrekredsen. Jeg haaber, det vil lykkes den højtærede Indenrigsminister at faa denne Lov vedtaget i indeværende Rigsdagssamling.

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger til Finansloven.

Leth Espensen: Jeg skal denne Gang ikke tale længe, det har man ellers beskyldt mig for. Jeg har begæret Ordet i Anledning af det Spørgsmaal, jeg i Gaar rettede til det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Jensen-Sønderup) og det Svar, jeg fik. Jeg finder ikke Anledning til at takke det ærede Medlem, fordi han svarede, for det kneb jo svært med at faa Svaret frem. Jeg maatte to Gange i Lag med ham, og jeg tør vel nok sige, at det gjorde Indtryk af, at Svaret næsten kom nødtvungen. Dette Svar var imidlertid ikke helt klart, d. v. s., det var klart nok for mig, men det var ikke helt klart for andre ærede Medlemmer. Der er nemlig adskillige, der have henvendt sig til mig og spurgt: Hvad forstaa man ved det Svar? Har det ærede Medlem fra Nørre-Sundby beregnet sig Pension blot efter de almindelige Pensionsregler, eller har han beregnet sig den størst mulige Pension, altsaa 6,000 Kr.? Jeg forstod godt mellem Linierne, at det ærede Medlem havde beregnet sig den størst mulige Pension. Hvis han nemlig ikke havde det, vilde han have sagt, at han kun havde beregnet sig 1,200 Kr., som efter Pensionslovens almindelige Regler tilkom ham. Det ærede Medlem behøver ikke at berigtige det. Jeg er klar

over, at saaledes maa det ærede Medlems Ord forstaaes.

Det ærede Medlem henviste til Hørring. Det er en lidt uheldig Henvielse, thi de to Tilfælde ere ikke analoge. Hørring var gammel Embedsmand, Departementschef i Ministeriet, og det maatte han give Afkald paa for at blive Minister. Nu er der en Bestemmelse i Pensionloven, der siger, at ved Bestemmelse af Ministrenes Pensioner har Kongen en Særret til at give dem en højere Pension, dog ikke ud over de 6,000 Kr. Men der tilføjes, at ved Fastsættelsen af Pensionen skal der tages Hensyn til vedkommendes Tid som Embedsmand i forskellige Stillinger. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af Pensionloven af 1858 § 3: „Ministrenes Pensioner bestemmes efter de almindelige Pensionsregler, dog forbeholdes Kongen Ret til at fastsætte Pensionen højere, kun at det i nærværende Lov foreskrevne Maksimum ej overskrides. § 4: Pensionen beregnes efter vedkommendes hele Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand i forskellige Stillinger og efter Gennemsnitsbeløbet af de Embedsindtægter, som han har haft i de sidste 5 Aar før Afskedigelsen eller i hele sin Tjeneste, saafremt denne ikke har været i 5 Aar“. Det er altsaa et noget andet Forhold med Hørring end det, som det ærede Medlem har haft. Det ærede Medlem siger, at det var det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der havde stillet ham saaledes i Lighed med, hvad der var forefaldet tidligere. Jeg mener, at det Ansvar, jeg har villet gøre gældende overfor det ærede Medlem fra Nørre-Sundby, ogsaa falder paa det ærede Medlem fra Æbeltoft, idet han ansatte ham paa disse Betingelser. Jeg havde snarere tænkt mig, at det ærede Medlem vilde have stillet sig i Sammenligning med Ole Hansen. Det havde passet nok saa godt. De huske, hvilken pinlig Opsigt det vakte i Landet, den Gang Ole Hansen gik af som Minister, og fik sit store Ben i Nationalbanken, efter Sigende paa 16,000 Kr. Men det ærede Medlem fra Nørre-Sundby kan end ikke sammenstilles med ham, for Ole Hansen havde dog saa megen Takt, at han kun tog den Pension, der tilkom ham efter Pensionsloven. Han tog ikke ekstraordinær Pension ved Siden af, da han fik det store Embede. Nu ser jeg ganske vist, at han skal have dette Forhold repareret ved at faa de 1,200 Kr. lagt til igen, men i hvert Fald, den Gang stod han ikke saa slemt, som det ærede Medlem fra Nørre-